

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkah ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavo po pošti na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za izposredništvo celoletno K 2.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvala vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Poslanica vernikom.

Zoper slabe časopise.

Ljubljanski škof Anton Bonaventura je spet prijel pero v roko in spisal pod zgornjim naslovom dolgo pridigo, ki se bo to nedeljo brala v vseh župnijah ljubljanskih, ljubljanske okolice, vseh mest po škofiji in v onih župnijah, v katerih je po sodbi župnika potrebno. Poslanico prinesejo tudi „katoliški“ časopisi kot prilogo. Da bodo torej naši bralci vedeli že v naprej, kakšna pridiga jih jutri čaka v cerkvi in kaj bodo danes zvečer prinesli „katoliški“ časopisi kot prilogo, jim ponatiskujemo najbolj masne odstavke te poslanice. „Katoliški“ časopis mora iti pač proketo slabo, da jim mora sam škof delati po cerkvah reklamo. Seveda dvomimo, da bo kaj pomagalo. Kdor je toliko zabiti, da škofu sploh še kaj verjame, ta že doslej ni bral nič drugega, nego „Slovenca“, „Domoljuba“, „Bogoljuba“ in razne razglede po afrikanjskih misijonih — če je sploh kaj bral. Kdor je pa pameten, ta pa itak na škofove čenče ne da nič in ga tudi njegova sedanja poslanica ne bo veliko ganila. Škof bi si bil torej svojo poslanico čisto lahko prihranil. Če je pa že hotel grmeti zoper časopise, naj bi bil svoje tarjanje naslovil raje na klerikalne liste, kajti odstavki o nesramnosti, obrekovanju, laganju itd. so umerjeni nanje. Toda čujmo, kaj pravi Anton Bonaventura! Najprej govori o sovražniku, ki je nasejal ljulike med pšenico in pravi seveda na to: „Ta sovražnik so hudobni, Bogu zopni ljudje, ki hodijo okoli Vas, in se prizadevajo vsejati v Vaša srca ljuliko krivih, napačnih naukov. To pa delajo s svojimi govori na shodih, h katerim Vas vabijo, z zlobnimi časopisi, katere Vas ponujajo.“ (Ali je mogoče bolje označiti klerikalce, kakor jih je škof?)

„In kateri so ti časopisi?“ pravi dalje škof. „Vsi, katere pišejo in tiskajo svobodomiselci raznih vrst. Kako jih boste spoznali? Poprej so očitno smešili in tajili verske resnice; bili so predrzni, brezobzirni, pa so svoje namere kar naravnost odkrivali. Prepoznali ste jih, niste marali zanje. Zato so pa sedaj postali bolj prikriti, bolj navihani in prebrisani. Verskih resnic ne pobijajo kar naravnost, ampak po ovinkih se prizadevajo, kakor bi Vas od njih odvrnili.“

Vprašajte, po katerih ovinkih? Prizadevajo se vzbujati Vam nezaupnost, prezir, sovraštvo, zaničevanje cerkvenih oseb, katoliških mož, krščanskega življenja. Od dne do dne zasmejujejo škofa, duhovne, redovnike in redovnice; od dne do dne črtnijo katoliške moče, zasramujejo njihovo delovanje in Vam vcepljujejo v srce nezaupnost do njih; od dne do dne se norčujejo iz bratovščin, iz Marijine družbe, iz Orlov, iz molitve, iz čudežev.“

Če po zasluženju odkrivamo razne klosterske svinjarije, če kažemo lumparije klerikalnih poslancev in politikov — kdo bi raje videl, da bi tega

ne bilo treba nego mi! — pa škof tarna in zdihuje. O Bonaventura! Pridiguj raje prešestnim menihom in nunam, pohotni duhovščini in sleparskim klerikalnim politikom!

„Pa kako postopajo? Lažejo, opravljajo, obrekujejo, dejstva presukavajo,“ pravi škof, prav kakor bi bilo namenjeno klerikalnim časopisom!

In nato škof na dolgo in široko opisuje, kako zelo so nevarni svobodomiselni listi in zdaj se seveda začne agitacija proti njim:

„Kaj pa je sedaj Vaša dolžnost? Vaša dolžnost namreč, ako sami sebe ljubite, ako sami sebi dobro hočete. Prva dolžnost je: ne čitati svobodomiselnih listov, listov, ki jih pišejo in urejajo liberalci, naprednjaki, socijalni demokratje! Kdor kak tak list le v roko vzame, da ga čita, greši zoper ljubezen do sebe, greši zoper ljubezen do bližnjega, zoper Boga samega, ki je večna resnica. Greši, morebiti smrtno greši! Ali ni res? Odgovori mi!“

Tako pravi škof. Mi pa nasproti temu pravimo: Kdor klerikalni list le v roko vzame, da ga čita, greši, smrtno greši zoper svojo zdravo pamet. In zoper svojo zdravo pamet greši, kdor posluša sleparske in goljufive klerikalne politike.

„Toda, saj moliš in hodiš v cerkev! Prav, hvala Bogu, da še to storiš. Toda vkljub temu grešiš, ako te liste čitaš in tudi sploh liberalno, svobodomiselno, proticerkveno, protiversko prizadevanje podpiraš in mu k zmagam pomagaš.“

— O, seveda, to ni dovolj! To ni nič! Hodi v cerkev, moli, opravljaj dobra dela, živi pošteno — vse to nič ne zaleže! Ampak ne beri svobodomiselnih časopisov, veruj duhovščini, voli klerikalce — to je glavna stvar. Škof se vedno bolj nagiblje na Pegano in Susterskičevu plat, ki sta rekla, da je vseeno, kaj kdo veruje, da le hodi za klerikalnimi voditelji!

In zdaj, ko je škof dovolj govoril o brezverskem in svobodomiselnem časopisju mora seveda te časopise tudi naštet:

„Morda se povprašuješ, katere liste ima jaz pred očmi? Lahko jih uganem; no, pa naj Ti jih vendar imenujem: „Slovenski Narod“, „Slovenski Dom“, „Jutro“, „Gorenjec“, „Rdeči Prapor“ in slični. Prosim Te, pomisli, ali jih ne zadene moj zgornji opis? In ali se ne pozna njihov poguben vpliv povsod, kjer se bero? Kako kvari „Slovenski Narod“ ljubljanske in sploh omikane kroge, ki zajemajo svojo dušno hrano iz njega. Kako sovražni so zoper vse, kar je verskega in krščanskega, ljudje v onih župnijah, v katerih je razširjen nesramni „Slovenski Dom“, ali strastni „Gorenjec“! Kake misli in želje se pasejo v srcih Vaših, ki navsezgodaj kupujete umazano in obrekljivo „Jutro“, čujem, kako drzni, nasilni, surovi, brezbožni so šolarji, rokodelci, delavci in trgovci, ki se s tako omotnim zajtrkom vsak dan pitajo! O bralcih „Rdečega Prapora“ še govoriti nečem; kdo ne pozna sovražnosti, nasilstva in brezbožnosti socijalnih demokratov!“

Priznati moramo, da se je škof precej poboljšal. To pot je iz svojega indeksa izpuštil marsikateri list, proti kateremu je doslej ob enakih prilikah grmel.

In kdo vse greši? Tudi to pove škof:

„Grešiš pa zoper vse te dolžnosti ne le Ti, ki te liste naročaš ali kupuješ in bereš, ampak še posebno Ti, ki te liste pišeš, ki jih tiskaš, ki jih prodajaš. Moj Bog, moj Bog, koliko greha!“

O Bonaventura, o Bonaventura, koliko bedarije!

Nazadnje pride seveda neizogibna agitacija za klerikalne liste, ali, kakor pravi škof: „naše liste, ki Vas uče prav živeti, živeti trezno, čisto, krščansko, živeti varčno v skrbah za častni in večni blagor naših družin, našega ljudstva.“

S tem je škof vnovič pripoznal, da klerikalne liste krije on sam osebno, da je tudi soodgovoren za vse lopovščine, vse žalitve, vse obrekovanja, vse laži, ki izhajajo v klerikalnih listih. Ne pomaga nobena beseda in nobeno zavijanje. In nele to, če škof te liste priporoča, se on sam naravnost strinja z vsemi njihovimi lumparijami! To je treba prav temeljito poudariti, da se ne bo pozabilo.

Svoje pastirsko pismo, ki je v resnici pravo „pastirsko“, končava škof na prav dvoumen način:

„O Marija Devica, Sedež Modrosti Božje, prosí za nas!“

Škofu Antonu Bonaventuri Jegliču želimo, da bi ta prošnja imela prav obilne uspehe, ki so ravno njemu na vso moč potrebni, kar kaže dovolj jasno zadnja njegova poslanica.

Iz slovenskih krajev.

Iz Senožeč. (Kako se mi je godilo na pustni torek...) Predpustni čas se je končal prav tako, kakor žele naši duhovni očete — brez plesa. Ponižne in pohlevne ovčice smo, kajne? No, pa kako bi tudi ne bili, ko nas je baje na prvem plesu „pri Mlakarju“ sam vrag strašil z njegovo puško. Pri T-u nas je muzikant opeharil za okroglih sto kronic, ker je bil Mustat in pri M-u so pa najeti godci slavne slaparske bande pozabili boben doma. Brez bobna se pri nas niti ne zmenijo za muziko, pravijo: če ne grmi, pa ni nič. Grmeti mora, in pri nas ni niti enkrat prav pošteno zagrnelo ta predpust, da bi se vsaj enkrat zavrteli. Pa še „ofceti“ ni bilo nobene, tudi moje ne. Že sem mislil, da se zavrtim na dan svoje poroke s svojo Mico, pri kateri sem se po malem ženil ves predpust, pa se mi je spuntala, da sem na pepelnico sredo zopet „ploh vlekel“. Tako proketo nas je oplazil Helijev komet, da še sedaj čutimo njegov rep, osobito nežni spol naše färe.

Na to preveliko žalost sem si vendar to-le privoščil ta predpust. Našim sem se na pustni torek. — Pa kako! Krinko sem imel županovo ra-

zen brade, ki sem si jo izposodil pri kaplanu, seveda proti plačilu. Srajco sem ukradel fajmoštru. Bila je ura tri, ko sem tako našemljen korakal po glavni cesti s palico v roki, ki mi jo je posodil sam škof, pa ne ljubljanski. Ravno korakam mimo župnišča, kar me obkoli cela tropa otrok, ki le prihajala od šole. Vsakemu sem vrgel en krajcar, da bodo pomnili, kdaj sem prvič in morda zadnjič dejal krinko nase. Tako sem hodil nepoznan po trgu, dokler mi niso bili za petami — radi tatvine. Nekateri so mislili, da me je vzela noč, Pobrišem jo proti Potočam in še naprej — naravnost na nek „hausbal“. Jedva se zavem, me že zgrabi krepka punca in zapleše z menoj. Jedva me spusti ta, že me zgrabi druga in tretja itd. Toliko da me niso razkosale. Ne vem, kaj jim je dopadlo tako na meni? Vse so bile zale, kakor sploh v tej vasi in precej globoko dekolitirane. Že sem mislil, da umrem, tako sem bil zasoplen. Ko se oddahnem — seveda potem že, ko z vsemi odplešem — vprašam prvo, drugo in tako po vrsti vse ple-salke, kdo so, a nobena mi ne da pravega odgovora. Še eno polko, še en „bolcer“ se je slišalo. In znova smo zaplesali, da se je zapršlo, kot za avtomobilom. Ena se me je prav oklepala in pritiskala naše, in poljubljala, da me je bilo kar sram. Še „povštartanc“ sem plesal. In takrat sem si izbral njo, jo poljubim na dolgo... strastno... pa zaplešem. Vedno smejejo so se vedle devoyke napram meni, tako, da je bila že moja nedolžnost v nevarnosti. Spomnil sem se svoje maske in zadelo se mi je, da jo poznajo; hitrih korakov jo uberem na pot naravnost domov. Med potjo sem premišljal; Marijine devoye ja niso bile? Danilo se je že in slišal sem peti prvega kosa, ko priletim v eni sapi v sobo. Hitro zaklenem za seboj. V tej naglici vržem krinko raz sebe in kar sem imel tujega na sebi, in rekel: nikoli več! Še dobro se ne umijem, že zazvonil. Spokorno se oblečem in stopim v cerkev. Dozdevalo se mi je, da vidim one devoyke in menda se nisem motil. Bližali smo se altarju; trinajsti sem bil na vrsti, prav dobro vem. — Pepelili so nas. Cajnar.

Slovanski jug.

Macedonija pred angleškim parlamentom. Na eni zadnjih sej angleške zbornice je intepeliral H. Rektion ministra za zunanje zadeve E. Greya o akciji bolgarskih vstaških čet v Macedoniji in ga vprašal, ali namerava vlada intervenirati v Sofiji, da se ta akcija onemogoči. Odgovor ministra Greya je bil zelo karakterističen. Izjavil je, da je vsaka intervencija v Sofiji ali v Carigradu nepotrebna, ker je vstaška akcija samo posledica nasilstev, ki jih izvajajo turške oblasti v Macedoniji. Odgovor ministra Greya se tolmači tako, da „e Angleška s sedanjo turško politiko nezadovoljna.“

Naši politiki.

I.

IVAN HRIBAR.

Občinske volitve v Dalmaciji. Cela Dalmacija se pripravlja za občinske volitve. Ker je v Dalmaciji mnogo večjih ali manjših strank in frakcij, je pričel državni poslanec in predsednik hrv. ljud. napredne stranke dr. Smodlaka z akcijo, da bi vse hrv. stranke pri volitvah nastopale sporazumno. V to svrhu je pozval predsednike posameznih strank na sestanek, kjer se je razpravljalo o predstojajočih volitvah, zlasti pa o strankarskih odnosih. Med tem se je volilno gibanje že pričelo. Reklamiranje je zelo živahno, a nekatere občine so že same od sebe sklenile strankarsko pogodbo. Tako je prišlo že do kompromisa med „Napredno stranko“ in „Hrvatsko stranko“ v Splitu, Visu, Sinju in Muću. Brezdvomno je, da bodo temu vzgledu sledile tudi ostale občine, kamor klerikalna zaslepljenost še ni globoko prodrla. Sicer pa so klerikalni pravaši, zlasti pa dalmatinski povsod enaki. Tako so na Visu rajše sklenili pogodbo z italijansko stranko, kakor s hrvatskimi strankami, samo da ne bi izgubili svoje oblasti.

Liška železnica. Lika je najsiromašnejši kraj na Hrvaškem. Radi skrajnosti in visokih hribov je zemljišče nerodovito, ker je podnebje ali premrzlo ali pa prevročje. Država se za te kraje dosedaj ni popolnoma nič brigala. Lika nima niti najvažnejšega komunikacijskega sredstva železnice. Naravno, da je ta siromašni kraj vsled tega vedno bolj propadal, ker so srednjeveške prometne zveze zelo obteževale nabavljanje sredstev za življenje. O kakih važnih podjetjih, ki bi v tem kraju vplivali na razvoj trgovine, industrije in sploh gospodarstva, dose-daj sploh ni bilo govora. Železnica, ki bi presekala središče Like, od Ogulina do Knina, je torej življensko vprašanje za prebivalstvo v Liki in Krbavi. S tem bi bila Lika preko Knina zvezana z Dalmacijo in z morjem, preko

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Kaj se je godilo z Rolandom v teku tiste noči? Ali je blodil po tihih Benetkah, da bi iskal s svojimi spomini vsaj kakega majhnega odseva izgubljenosti sreče? Ali je šel pohajkvat okrog palače Altieri, da bi skušal videti vsaj senco Leonore? Kakšne misli so ga obhajale? ... In kako je premagal svoj obup?

Kdo bi bil mogel povedati? V življenju izvestnih ljudi so ure, ki se umikajo vsakateremu preiskovanju, ker so tisti ljudje v tistih urah izven človečnosti.

Vrnimo se torej enostavno k naši povesti ter se izročimo dogodkom, da izvemo, kakšni skrajni ukrepi so se morali to noč pojaviti v Rolandovi duši.

Zjutraj je stopil v Juanino stanovanje.

Dekle in Skalabrino gotovo nista bila posebno bistra opazovalca. Toda porazil ju je izraz njegovega lica, ki je bilo nekako okamenelo. Skalabrino je rekel kasneje, da se mu je v tistem trenutku zadelo, da je vstopil mramornati kip, ki ga je navdal z nemajhno grozo. Bilo je, kakor da so njegova usta privzela neizpremenljivo gubo; v očeh pa bi človek zamenjal iskal odseva kakršnega čustva koli — bodisi prijaznosti, bodisi sovražstva. Vzlic temu pa je sijal v teh razširjenih zenicah neznošen blešč, podoben blešku brušenega jekla.

Videč ga vstopiti, je Skalabrino vzkliknil od veselja. Prestal je bil noč smrtnega nepokoja, in ko mu je Juana v nekem trenutku očitala, zakaj ni oddaleč zasledoval Rolanda, ji je odgovoril:

— Če hoče gospodar biti sam, nimam pravice, da bi mu sledil.

Takrat je Skalabrino prvič rabil besedo „gospodar“. Prišla mu je čisto naravno, zato ker je jasno izražala njegovo

misel. Odgovor, ki ga je dal Juani, je pričal o češčenju, ki ga je posvečal Rolandu, in je po vsej verjetnosti razodeval, da mu je moral na tihem priseči popolno pokorščino in brezmejno zvestobo.

Sicer pa je Skalabrino porabil del tiste noči v koristen namen.

Ves ubit od trudnosti, je spal kake tri ure na kuhinjskem stolu, z glavo na mizi, dočim mu je Juana v naglici pripravljala drugo obleko. Nato si je porezal lase, ostrigel brado ter napravil naposled še toaleto, ki ga je popolnoma izpremenila.

Prvo, kar je storil Roland, ko se je vrnil, je bilo, da je duškoma izpil dva kozarca vode.

Nato se je obrnil k Skalabrini, rekoč:

— Kaj ne, da je danes nedelja?

— Da, gospod.

— Ali ti ne bi ugajalo, prisostvovati maši pri Svetem Marku?

Skalabrino ga je začudeno pogledal. Ta verska čustva Rolanda so mu bila neznana, on za svojo osebo pa ni veroval niti v Boga, niti v hudiča. In vrhu tega je bilo vprašanje tako čudno in povdarek glasu tako nenavaden, da ni vedel, kaj naj si misli.

Zato se je zadovoljil z godrnjanjem, v katerem se je dalo razbrati za silo, da pritruje.

— Ker čutiš potrebo, iti zahvalit gospoda za očitvidno naklonjenost, s katero naju obisplje, te hočem spremiti, je povzel Roland z istim glasom, ki je napravil na Skalabrino že prej tako živahen vpliv.

Juana je sklenila roke.

— Če bi vaju kdo spoznal! je menila.

— Nihče ne bo spoznal, je dejal Roland s takšno gotovostjo, da ga je mlada ženska pogledala in zamrmrala:

— Saj res — še jaz ga komaj spoznam! Kaj se je neki zgodilo nocojšnjo noč?

— Torej je dogovorjeno, je zaključil Roland, opoldne se udeleživa velike maše. Dotlej pa pojdi z menoj.

Obadva sta odšla.

Takrat, ko so ga zaprli, na predvečer svoje zaroke, je imel Roland po modi tedanjega časa več silno dragocenega lepoticja

na sebi.

Predvsem zlato verižico okrog vratu.

Potem pas, okrašen z dragim kamenjem.

Potem meč, čigar ročaj je bil okrašen z rubini in demanti.

In naposled dragocen prstan na roki.

Verižico mu je bil podaril Svät Desetorice, ko je odhajal z odposlanstvom na papežev dvor; pas je imel od svoje matere; meč je bil dar očeta, doža Kandiana, in prstan mu je bila podarila Leonora na predvečer njune zaroke.

Verižica, pas in meč je bil izginil, bodisi v trenutku, ko so ga zagrabili, bodisi med borbo, takrat, ko so ga tirali v temnico.

Toda prstan je bil ostal na njegovi roki.

Vseh šest let, ki jih je preživel na dnu temnic, mu je bil ta prstan nekaj talisman, in ob pogledu na demant, ki se je blestel v temi njegove ječe, si je pogostoma mislil, da ga gleda Leonora.

Ta prstan je bil zdaj edino Rolandovo bogastvo. Sicer pa je bil velike vrednosti, kajti v njegovi sredi je bil okovan velik, krasno brušen demant.

Odhajaje iz Juaninega doma, je krenil Roland proti Rialtu.

Rialto, dandanašnji zapuščen in žalosten, je bil takrat središče beneške elegancije. Bil je to širok in krasen most, ki je nosil najbogatejše prodajalne, nekake bazarje, kjer so prodajali indijske preproge, vezene šerpe, drago kamenje in raznovrstno zlato in srebrno pripravo.

Roland je brez obotavljanja stopil v prodajalno nekega trgovca, pri katerem je v času svoje nekoliko vihrave mladosti pogostoma kupoval. Trgovec ga je pogledal. Roland je trpel to motrenje, ne da bi trenil z očesom; snel si je Leonorin prstan — skoraj da svoj zaročni prstan — z roke.

Ni vztrepetal, ni se obotavljal.

Samo, ker mu je bil prstan že takorekoč prirastel na prst, je moral rabiti silo, in pri tem se je pocedila kapljica krvi.

Slabo znamenje! se je porogal kupec. Ta prstan bi vas bil nazadnje spravil pod zemljo.

— Zato se ga hočem iznebiti, je odgovoril Roland.

(Dolge)

Oglednica pa z ostalo železniško mrežo v monarhiji. Vprašanje gradnje te železnice, ki je znana pod imenom liško-dalmatinska, je postalo sedaj zopet aktualno. O tem se je že mnogo razpravljalo v avstrijski delegaciji v Budimpešti in v skupnem ministrskem svetu. Toda žalibog, da je vprašanje gradnje dalmatinske železnice — vključno ponovnim izjavam, da je železnica zagotovljena in se bo gradila v najkrajšem času, še vedno v stadiju pogajanja med ogrsko in avstrijsko vlado. In kakor se vidi, obe vladi nalašč zavlačujeta rešitev tega vprašanja in tako izigravata interese siromašnega hrvaškega in srbskega naroda. — Obstaja edino še nada, da se bo železnica vendar gradila. Seveda ne vsled skrbi avstrijske in ogrske vlade za interese tamkašnjega naroda, ampak ker to zahtevajo strateški in vojni razlogi.

Splošni pregled.

Samostanost, glasilo čeških radikalcev začne izhajati 18. t. m. kot dnevnik.

Rusko plemstvo proti židom. Shod ruskih plemičev v Petrogradu je sprejel ostro resolucijo proti židom, po kateri naj bi bili židje izločeni iz vseh uradov in drž. službe. Celotno za inozemce naj bi ne bili priznani.

Razmere na ruskih univerzah so vsak dan bolj napete. Do ponedeljka je podalo v Moskvi 24 drž. profesorjev prošnjo za odpust. To je četrtina vseh profesorjev. Največ je izgubila fizično-matematična fakulteta. Dokler ne bo ministrstvo opustilo svoje taktike, ki jo je pokazalo proti prof. Mamylovu, Menzibru in Minakovu, ne bodo razmere boljše. Da ruska vlada ne misli odjenjati, to se vidi iz tega, da je eksrektorja moskovske univerze izključila tudi iz drž. sovjeta, kamor je bil izvoljen. To je vzbudilo nov odpor v javnosti. Profesorstvo in dijaštvo ima javno mnenje na svoji strani in to vzbuja nevoljo proti vladi, ki žene boj do skrajnosti, namesto, da bi skušala stvar mirno poravnati. Posebno je važno, da se to godi na najstarejši moskovski univerzi, ki ima 10.000 slušateljev. Vlada seveda gre proti študentom in je relegala s petrogradske univerze 392 študentov, z moskovske 168, z varšavske 60. Razni shodi protestirajo proti vladi in pošiljajo svojo zaupnico študentom in profesorjem. Moskovska trgovska družba je poslala svoje priznanje bojevnikom s 65 podpisov. Seveda so černosotenci in vladni listi na delu, da očrni profesorje in študente. Toda zdi se, da to javnega mnenja ne bo premotilo. Napredne stranke ne morejo priti z zadevo sedaj takoj v duno. Toda zgodi se to v najkrajšem času. Posebna komisija je proti opoziciji zavrnila vse interpelacije in vprašanja glede prepovedi dijaških shodov.

O klenkalski guberniji je generalna debata v komisiji končana in pridejo sedaj na vrsto samo še posameznosti.

Venizelos preti z demisijo, ako bo zbornica sprejela izpremembe, ki jih je ustavna komisija naredila v reviziji ustave.

Anglija hoče imeti za svojo vojsko velik zrakoplov, ki bi nosil v sebi 190 moč.

Francosko ministrstvo daje mnogo truda in premišljevanja vsem, ki hočejo slabo nadomestiti z boljšim. V splošnem se sodi, da bo kabinet le provizoričen. Figaro gre z vne- v boji proti Delcasseju. Pravi, da je v letih 1905 hotel imeti protinemško politiko, ki je stala Francijo okoli 200 milijonov, dokler je ni Rouvier v drug tek spravil.

V Bocenu so se pojavili zadnje čase hudi boji med Nemci in Italijani. Posredovati je morala policija. Vzrok tem bojem so politične razmere in prodiranje Nemcev na jug.

V Čikagi so nastali ob priliki županiških volitev na ulicah veliki nemiri, tako da je prišlo do streljanja med ljudstvom in policijo.

Mehikanskim revolucionarjem se je baje posrečilo dobiti v svoje roke mesto Fronteras.

Velika tatvina, ki zanima danes časopise in senzacije željne čitatelje, se je zgodila na parniku Amerika. — Peljala se je namreč gospa Dumout, žena ameriškega milijonarja, ki ji je zapustil 20 milijonov mark, iz Amerike v Evropo. Imela je drage bisere in druge dragocenosti. Pustila jih je v kabini in je ni niti zaprla. Ovrtnica je bila vredna 260.000 mark, broža z demantom 130.000 mark. Cela vrednost znaša 520.000 mark. Torej nad pol milijona. Londonska policija ima malo upanja, da bi našla tatu.

Veliki manevri kakor vse kaže, se bodo vršili na hrvaško-ogrski meji, ker se že sedaj tam začnajo pripravati.

Krematorij je dovolila pruska vlada. Osnova zakona je bila te dni podana deželni zboru.

DNEVNE VESTI.

Klerikalni manevri. Klerikalci agitirajo za občinske volitve povsod, kjer mislijo vloviti kakega kalina in se poslužujejo pri tem tudi raznih manevrov, ki se jim pa po navadi ne posredujejo. Sedaj bi radi napravili razdor med magistratnimi slugami ter se v ta namen enim približujejo, druge pa napadajo v „Slovenec“ in končno napadajo prejšnjo občinsko upravo, da za sluge ni ničesar storila. Ne rečemo, da živijo magistratni slugi v bogvekakih sijajnih razmerah in pravično bi bilo, da se njihov položaj zboljša, ali to bodo boljše in prej storili naprednjaki, kot bi storili klerikalci, ako bi po nesreči dobili občinsko upravo v svoje roke. Tega se dobro zavedajo tudi magistratni slugi, ki so toliko pametni, da se ne bodo dali zapeljati od sirenskih glasov iz „Katoliške tiskarne“ in „Slovenec“ se zelo moti, ako misli, da bo posejal med njih seme razdora. Taki manevri so preneumni, da bi se mogli posrečiti.

Krščanska ljubezen v dejanji je pri naših klerikalcih v Ljubljani vsa drugačna v teoriji kakor v praksi. O tem naj priča sledeči slučaj: Pred dvema ali tremi leti je neka uslužbenka iz „Katoliške tiskarne“ vsled naporenega dela obolela v nogah da je trpela prave muke. Povedala je to tajniku kaplanu Smolnikarju, rekoč da bi se šla rada par dni — vsaj za dva tedna — zdraviti v Toplice, če bi ji tiskarna dala kak prispevek in dopust. Kaplan Smolnikar ji odgovori: Le pojte, damo vam dopust, za kopeli pa 20 K. Ko je to uslužbenka slišala, je mislila da se tajnik Smolnikar šali, ker zdravljenje stane v Toplicah en dan 3 do 4 gld. (6 do 8 K). Prosila je da bi ji več dali, pa je dobila odgovor: „Ja, ne moremo, tiskarna premalo nese!“ — Smolnikar je stoini vikar, vleče lepo plačo, kot tajnik „Kat. tisk.“ pa še posebej 2000 K, zanj je dosti denarja v blaginji, a z ubogega uslužbenca pa seveda ni denarja ta naj si od tistih borih kron prihrani 100 do 200 K za Toplice! In tako krščanska ljubezen ti izkazujejo ti lepo rejeni gospodje do vseh njih — sužnjev!

Mladi kaplani kot kateheti na deželi zanemarjajo pouk v krščanskem

nauku v šoli in se brigajo le za Čuke in Marijine device pri gledaliških ulogah. Pozivljemo deželni šolski svet in škofa dr. Jegliča, da napravita temu rogovičenju konec, drugače bodo govorili svojo besedo starši! Duhovni so plačani kot cerkveni služabniki in kot kateheti. Za to so tu, ne pa za burke in — dresiranje mladih preprostih pa poštenih deklet v njih skrite namene!

Farovška oblastnost. Šenklaški mežnarji, duhovniki in kuharce mislijo menda da imajo ves svet okoli stolne cerkve v svoji oblasti. Včeraj je neka ženska čakala nekega znanca pri šenklaškem farovžu. Naenkrat pridruži nanjo šenklaški mežnar in jo začne obdelavati. Pridružil se mu je tudi par kuharic, in so skupaj zmerjali brez povoda ubogo žensko, da se je spustila v jok; menda mislijo oni oblastni ljudje, da so le oni od boga poklicani da hodijo po onih svetih krajih. Bilo bi prav, da bi ogredili, če tako mislijo, bo vsaj mir pred njimi.

Portrete naših odličnih politikov, pesnikov, pisateljev in umetnikov začne priobčevati „Jutro“. Serijo začnemo danes z drž. poslancem Iv. Hribarjem, nato pride na vrsto pesnik Ant. Aškerc, slikar Jakopič itd.

Branje pastirskih listov je prepovedano — seveda ne pri nas, temveč na Portugalskem. Ministrski svet je namreč odobril od pravosodnega ministra Alfonza Costa izdane odredbe ki prepovedujejo prebiranje pastirskih listov med mašo. Branje pastirskih listov se smatra za poseganje v pravice države, ker pastirski listi nimajo in ne dobe odobrenja državnih oblasti. „Ubique tristitia, nullum solatium!“ Povsod žalost, nobene tolažbe — je dejal, kakor pravi „Slovenec“, zadnjič papež nekemu vladiki. Radi verjamemo — le da pridejo še slabši časi. Danes ima papež vsaj še nad Kranjci nekoliko dopadajenja.

Vse obsojede vredno. Včeraj je zadel na ljubljanskem trgu kap vpo-kojenega železničarja Andreja Zajca. Nekateri ljudje so šli hitro v šent klavško cerkev po duhovnika, da bi dejal nesrečneža v poslednje olje. Tam je bilo več kanonikov, ki so se pa vsi izgovarjali, da ni slučajno nobenega kaplana tam. Tako torej, kanonik je previsok gospod, da bi se ukvarjal s takimi rečmi, ki so samo za kaplane! Končno je prišel nek duhovnik, ali Zajc je bil že mrtev.

„Politično in izobraževalno društvo za dvorski okraj“ priredi v nedeljo, dne 5. marca t. l. ob 10. dopoldne v kegljiščnem salonu gostilne „pri Kroni“, Gradišče 7, javen shod. Govornik g. dr. Ivan Tavčar bo podal jasno sliko o najnovejših lupovščinah, ki so jih zakrili klerikalci nad ljubljanskim mestom, ki bode moralo plačevati letno pol milijona kron več doklad. — Volilci in volilke, udeležite se polnoštevno shoda.

Odbor „Naprednega političnega in izobraževalnega društva za Kolizejski okraj“ še enkrat svoje člane opozarja, da se vrši redni občinski zbor v nedeljo dne 5. t. m. ob 10. uri dopoldan pri „Novem svetu“ z sledečim dnevnim redom: 1. poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo preglednikov. 5. Volitev odbora. 6. Pogovor o občinskih volitvah. 7. Slučajnosti.

Velik javen shod priredi napredno gospodarstvo in politično društvo za poljanski okraj v nedeljo dne 5. marca v gostilni g. Dolinškove na Mesarski cesti šte. 4. (pri klavnici). Volilci in volilke! Udeležite se shoda zanesljivo, pridite polnoštevno, saj je to v vašem lastnem interesu!

Jugoslovanski akademiji je dala hrvaška deželna vlada za leto 1911. namesto dosedanjih 11.000 K 25.000 kron subvencije in to iz ozira na izdajo važnih del: „Codex diplomaticus“, „Dalmatinski statut“ in pa „Saborski diarij“ od leta 1526 do 1606. — Tako poroča „Slovenec“, pa ne ve, da s to notico bide samega sebe pozobeh. Kajti nehoti se mora človeku vsiljevati primera med hrvaško deželno vlado in kranjskim deželnim odborom. Koliko je dal klerikalni kranjski deželni odbor slovenskim kulturnim zavodom: Glasbeni Matici, Slovenski Matici, slovenskemu gledališču, Slov. Filharmoniji, Družbi sv. Cirila in Metoda itd. itd.? Par beraskih soldov — včtinoma pa nič!

Kriza v „Slovenski Matici“. Kakor čujemo, je prof. dr. Ilesič odstopil od predsedništva „Slov. Matice“ radi konfliktov z odborom. Tudi ravnatelj Detela je odložil svoje mesto v odboru. Krizo v „Slov. Matici“ nameravajo izrabiti klerikalci, da bi se polastili tega najvažnejšega našega kulturnega zavoda. Daleč smo prijazni: namesto da bi klerikalci iz „Slov. Matice“, kjer delajo samo zgago, vrgli ven, moramo pa opozarjati slovensko javnost na nevarnost, ki preti „Matici“ od strani klerikalcev.

Prebivalstvo v Spodnji Šiški Po podatkih ljudskega štetja dne 31. decembra 1910 šteje občina Spodnja Šiška 4903 prebivalce, od teh jih je 2375 moških in 2528 žensk, avstrijskih državljanov je 4812, ostali so inozemci. Slovencev je 4010, Nemcev 754, Hrvatov 18, Italijanov 16 in 14 Cehov.

V korist subrete našega gledališča, gđc. Jožice Hadrbolečeve, se vrši danes zvečer njena benefična predstava ter se poje prvič v tekoči sezoni ljubka Jarnova opera „Logarjeva Krista“. Z ozirom na marljivost in vnebo, s katero je našudovala gđc. Hadrbolečeva vsako, tudi najtežjo partijo v največjo zadovoljnost občinstva, z ozirom dalje na priljubljenost, da ne rečemo popularnost gđc. subrete in končno z ozirom na namen današnje predstave, je pač pričakovati kar najštevilnejšega poseta. Pokažimo s popolnoma razprodano hišo gđc. Hadrbolečevi svoje priznanje in svojo hvaležnost!

Slovensko gledališče v Mariboru. Na željo občinstva naj bi se uprizorila zopet kaka nova narodna igra, se je „Dramatično društvo“ odločilo igrati v nedeljo, dne 5. marca ob polu 8 uri zvečer Rozmanovo narodno igro „Testament“. „Testament“ je dramatisiran, obče znan Krsnikov roman enakega imena in poleg Rokovnjačev ena najlepših domačih iger. Upamo tedaj, da bode izredno ugajal. Po tej igri se vršita z ozirom na slabo gmočno stanje društva le še 2 predstavi in upamo, da bode slavno občinstvo vsaj nekoliko upoštevalo naš položaj in z boljšim obiskom pomagalo društvu zopet na noge, to tembolj, ker bo moralo „Dramatično društvo“ le po obisku teh zadnjih predstav sklepati glede števila uprizoritev za prihodnjo sezono. Gotovo je že danes, da se 3 predstave na mesec prihodnje leto ne bodo vršile, ako bodo dve na mesec mogoče, bodo pokazale prihodnje predstave. Ako bodo tedaj te predstave tudi pasivne, se ne bode moglo igrati več ko enkrat na mesec, kar bi za Maribor pač ne bilo častno. Toda sila kola lomi in zgodi se bo moralo eventualno tudi to. Toraj malo več zanimanja za naše narodno gledališče!

Veliki koncert članov „Slovenske filharmonije“ bo dne 5. marca v nedeljo pod vodstvom g. kapelnika Ed. Czajaneke v veliki dvorani hotela „Union“. Sodelujejo: gđca Thalerjeva, član slov. gledališča, gosp. Josip

Križaj, član slov. gledališča, g. prof. Frid. Reiner, kapelnik slov. gledališča in gosp. Jan Rezek, učitelj Glasbene Matic. Spored: 1. Strauss: overtura k operi Cigan baron. 2. Dostal: a) Španski ples, b) Nebeška noč. 3. Strauss: Rože z juga, valček. Simfonični del. 4. R. Wagner: overtura k operi Tannhäuser. 5. a) Čajkovskij: Arija kneza Greminia iz opere Evgenij Onegin, b) Vilhar: Mornar (poje g. Križaj). 6. Ernst: Koncert za gosli Fis-moll (svira Jan Rezek). 7. Labitzky: Koncertne varijacije za 2 kladineta (gg. Trnola in Puljan). 8. Czajaneke: Kralj majnik. Balada z orkestrom poje gđca Thalerjeva. 9. Smetana: Višegrad, simfonična pesem. 10. Parma: Bela Ljubljana, valček. 11. Strauss: overtura k operi Netopir. 12. Mendelssohn: Svatbena pesem iz opere San poletne noči. — Koncert se vrši pri pogrnjenih mizah. Začetek ob 8 uri. Vstopnina 1 K. Ker je dohodek namenjen penzijskemu fondu se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabijo člani Slovenske Filharmonije.

„Slovenski Branik“ (štev. 3.) Marica Komanova: Mariji Vilharjevi. J. Prekoršek: Organizacija obrambnega dela, Ciril Petrovec: Andrej Širok. — R. Orel: Iz Goriške. Družba sv. Cirila in Metoda. Branibor. — Z narodnega bojišča. — Obrambno delo naših bratov. — Kaj delajo naši narodni nasprotniki? — Raznosti.

Zvonček. 3. štev. Vsečina: Jos. Vando: Medved Marko. — F. Zagorac: Vinica v Beli Krajini. — Antonija Grmekova: Prazen strah. — E. Gangl: Svojima hčerkama. — Ivo Trošt: Krim in Mokrec. — Milan Dolinar: Zgodba o oslu in jelenu. — R. Gašperin: To je umetnik. — Drag Humeke: Majka priroda prepoveduje. — Radoslav B. Mrak. — F. Paluak: Štoklja. — Mira Majdičeva: Stricu Karlu. — Jos. Vando: Uspavanka. Pouk in Zabava. — Zvonček stane za vse leto 5 K. Najboljše mladinski časopis, ki zbira okoli sebe mlade čitatelje po vsem Slovenskem.

Ustanovni občni zbor podružnice Nar. del. organizacije za Volosko-Opatijo se vrši v nedeljo dne 5. marca v Nar. domu v Voloski.

„Zvezda“ na Dunaju priredi zabavni večer dne 5. marca 1911 v vrtni dvorani restavracije Haindl IV., Favoritenstrasse 54. Nastopi društveni moški in mešani zbor pod vodstvom g. R. Pirnata. Iz prijaznosti sodelujeta gg. Jeraj in Frisch. Za posebno živahnost zabave jamčijo priprave agilnega damskega komiteja. Vstopnina za člane in akademike 52 vin, za nečlane K 1.02.

Iz Bohinjske Bistrice nam poročajo: Dne 2. t. m. je sekal delavec Janez Iskra, p. d. Košar, v gozdu drva. Kar pridri proti njemu velik, star lisjak. Iskra ni dolgo premišljal, ampak hitro zgrabil za sekuro in nepričakovano gosta z enim udarcem ubil.

Mednarodni kongres za jamsko znanstvo v Postojni. V izkaz stavnih prispevkov: Dr. K. Kupelwieser, Dunaj, 30 K; ekselencia L. Vrba, Zagreb, 50 K; Henrik Mattoni, Dunaj, 100 K; vojvoda Cumberlandski, Dunaj, 200 K; minister za javna dela K. Marek, Dunaj, 50 K; dvorni tajnik St. Beigel, Dunaj, 15 K; nadživino-zdravnik Gaspari, Postojna, 10 K; O. Berg, Dunaj, 20 K; želez. postajenacelnik F. Cvek, Postojna, 10 K; grof A. Bellegarde, Dunaj, 20 K; grof Attems, Gradec, 10 K; dr. I. pl. Gruber, Dunaj, 25 K; dvorni svetnik F. Swida, Gradec, 20 K; baron pl. Baschhofen, Gradec, 20 K; E. Chierini, Trst, 10 K; župnik I. Laznik, Slavina, 10 K; A. Kobi, Borovnica, 10 K; profesor dr. Krek, Ljubljana, 10 K; K. baron Ralli, Trst, 20 K; St. baron Ralli, Trst, 20 K; R. pl. Offenhaimer, Dunaj, 20 K; Alojzij Neumann, Reichenberg, 10 K; dvorni svetnik dr. N. Nalwich, Dunaj, 20 K; L. Zeller, Solnograd, 10 K; E. vitez pl. Dalmata, Baden, 100 K; knez Schwarzenberg, Dunaj, 100 K; I. Brehler, Dunaj, 20 K; C. pl. Zimmermann, Althaberdorf, 10 K; Ferd. knez Lobkowitz, Praga, 50 K; dr. V. Urban, Praga, 20 K; cesarski namestnik grof Thun-Hohenstein, Praga, 100; G. pl. Toncaurt, Galaz, 50 K; F. Caucig, Dunaj, 10 K; dr. pl. Baechle, Dunaj, 50 K; Ed. Bittner, Dunaj, 10 K; vitez pl. Offenhaimer, Dunaj, 20 K; dvorni svetnik Prentner, Dunaj, 30 K; neimenovani, 50 K; opat Gerhard Maier, župniki: L. Škufca, Kranjska gora, I. Šašelj, Adlešiči, J. Novak, Dragutuš, D. Janež, Studeno, po 5 K.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela meseca februarja 1911 sledeči promet: Dohodki: 1. Pri-spevki iz nabiralnikov K 871-68, 2. prispevki podružnic in sicer: Kranjsko K 772-31, Štajersko K 1.263-88, Koroško K 14—, Primorsko K 512-51, Skupaj K 2.562-70. 3. Razni prispevki K 3.407-55. Skupaj K 6.841-94. 4. Pri-spevki za obrambni sklad K 2.108-53. Skupaj K 8.950-46. Izdatki: 1. Plače, remon. učit. osebju, razni računi itd. K 8.622-32, 2. naložitev na glavnico, oziroma na obrambni sklad K 1.965-53. Skupaj K 10.587-85, torej primanj-kljaja K 1.637-39. Pri obrambnem

MALI LISTEK.

Nekaj spominov.

(Ob petletnici akad. društva „Adrije“ v Pragi.)

— Ali je mogoče? Že pet let? Celih pet let? — tako sem dejal sam pri sebi, ko sem bral, da slavi praška „Adrija“ dne 4. marca, ravno danes, s slavnostnim zborovanjem svojo petletnico pri Chodéri na Ferdinandovi cesti v Pragi, tam kjer se je dne 8. maja 1906 vršil ustanovni občni zbor. In spet, če pogleduješ petletno zgodovino „Adrije“, to živahno življenje, to množico izvršenih projektov, to veliko delo — pa se ti nehoti vsiljuje misel, da je morda že deset let tega, kar je „Adrija“ stopila v življenje. Komaj pet let in toliko uspehov...

Niso bile vesele dobe pred „Adrijo“ v Pragi. Slovensko dijaštvo v Pragi je slabo znalo ceniti pomen češke metropole. Zbiralo in združevalo se je, kakor je stalo zapisano v programu staro-liberalnih akademskih društvih, tudi na češke zabave in plesje je hodilo, in prepevalo je Čehom naše narodne pesmi, in tudi na univerzo k predavanjem je šel marsikdo, in češko pivo je pilo rado, in to še najbolj —

pa uspeh vsega tega? Nič, nič...

In prihajali so v Prago novi in novi študentje iz Slovenskega, in prihajali so med njimi tudi taki, ki jim vse te veselice in zabave, vse te lepe pesmice niso zadoščale, ki jim niso zadoščala niti predavanja na univerzi, in ki jim že celo ni zadoščalo praško pivo. Več, več so si želeli. Nekaj trajnega, nekaj takega, kar bi si mogli odnesti seboj v zapuščen domovino. Kajti pesem, naj je še tako lepa in genljiva, umolnke in je ni, tudi zabave in plesi ne trajajo večno — in na vse to ostane kvečjemu prijeten spomin globoko v srcu. In čutili so, ki so prišli v Prago, da je to mesto nekaj grandioznega, polnega globoke vsebine, zakladnica polna bogatih zakladov. Sami se ti takorekoko ti bogati zakladi ponujajo, le poseči je treba po njih in ne izginejo ti potem nikoli več...

In prišli sta v nasprotje dve struji: oni stari, ki so se hoteli le zabavati in razveseljovati, ki jim je zadostovalo da so napravili na praški univerzi — magari tudi na nemški — svoje izpite in si odnesli v domovino, po njih delu hrepenečo lepe spomine na prijetne praške zabave ples in dobro pivo — in oni mlajši, ki so prišli v Prago po drugačne zaklade, da jih prinesejo

seboj domov. In težki boji so se začeli — ne med osebami, temveč med obema nazoroma na dijaško življenje. Najprej v stari „Iliriji“. Izprevideli so mladi, da ni drugačne rešitve nego: ločimo se! Ti greš svojo pot, jaz svojo. In tako je nastala „Adrija“...

Predzren se je zdal marsikomu ta korak; samo 23 je bilo tistih mladih novotarjev. In zdelo se je marsikateremu črnogledu, da jih nikdar ne bo več, morda čemdalje manj. In denarja jim je manjkalo, kajda je to pri slovenskih študentih že navada — denar pa je pri ustanavljanju društev zelo važen činitelj. Tu je priskočil, kakor dober brat svojemu bratu na pomoč „Svas českoslovanskega studentstva“ in materialni obstanek „Adrije“ je bil zagotovljen. In sedaj se je začelo delo: predavanje je sledilo predavanju. manjšinski odsek se je ustanovil, dijaško-socialni, izobraževalni — večkrat so bili vsi večeri celega tedna — niti nedelj in praznikov ne izvezam — izpolnjeni s samimi predavanji, se-jami, sestanki, posvetovanji. Požrtvo-valnost, delavnost in navdušenje Adrijanov je bilo brez primere. In čutili smo se kakor ena rodovina, kakor rodni bratje. Tisto prvo leto „Adrije“ — to so bili doslej najlepši trenutki mojega življenja, težko, težko, če bom

še kdaj dočakal takih. Kajti življenje je sleparsko in nobenega veselega trenutka ni, da bi vanj ne kanila grenka kaplja. Takrat pa je bilo čisto veselje nad delom, veselje, ki ga ni motila nobena disharmonija...

In danes ob svoji petletnici stoji „Adrija“ na tisti poti, kakor je stala v svojem začetku, le da je na tem potu storila že lepo število korakov naprej, da se je četa njenih članov početvorila in da so se uspehi njenega dela pokazali že prav pogosto v slovenski javnosti. In upam, da se bodo še bolj...

Nele v zgodovini slovenskega, prav posebno še slovenskega narodno-radikalnega dijaštva, temveč tudi v zgodovini slovenske kulture bo zavzela praška „Adrija“ odlično mesto, ki si ga je priborila s poštenim, drobnim in tihim delom. In ravno zato, ker je bilo to delo tiho in drobno, se je naši zgodovinarji v svojih zgodovinah morda ne bodo spominjali in je ne bodo omenjali. Kaj zato? Delo ni bilo zaradi zaslug in priznanja, temveč zaradi dela samega, in ni hrepelo po plačilu in odlikovanju. Kajti plačilo in priznanje in zasluge in odlikovanje takega dela kakor ga je vršila „Adrija“ so uspehi. In ti se že kažejo...

V. M. Z.

skladu naloženi zneski in zapadle obresti nedotakljiva glavica toliko časa, dokler ne dosežejo vplačani znesek 200.000 K.

O šmihelskem kaplanu Fröhlichu, o katerem obširneje poročamo na drugem mestu, smo prejeli iz Novega mesta, Kandije in Šmihela toliko poročil, da se nismo mogli na vse ozirati. Sicer pa poročila v bistvenem soglašajo. Razlika je le glede časa onega dogodka. Naše poročilo ga stavi na nedeljo, dočim ga ono iz Novega mesta stavi na ponedeljek. Kaplanu Fröhlichu nudimo na razpolago, da se o teh po Dolenjskem že splošno razširjenih vesteh sam izjavi in popravi, kar je in kar ni naredil prav.

Že zopet Kočevarji. Na pustni torek so uprizorili Kočevarji na slovensko kočevsko posojilnico napad, kakršen se menda še ni vršil v avstrijskih kronovinah. Kočevska policija je po stari navadi junaška dela kočevskih tolovajev hladnokrvno gledala in se prav škodoželjno smejala. Preiskava proti glavnim prozročiteljem je baje že uvedena. V svoji surovosti sta se zlasti odlikovala gostilničarja Dornig in Pirschtitz.

Visoka starost. V Dolgi vasi na kočevskem okraju živi neka žena po imenu Marija Wiederwol, ki je stara že 106 let. Rojena je bila 1805. na Friedrichsteinskem gradu vrh kočevskih hribov, ki je pa danes že popolnoma razsut. Wiederwol je bila petkrat omožena. Zadnjikrat se je omožila pred sedmimi leti in sicer v starosti 99 let. Kakor se je sama izrazila, bi rada doživela še sedmega moža, ker bi bila šele tada deležna pravega sv. zakramenta-zakona. Tada ta želja se ji najbrže ne bo izpolnila.

Družba sv. Cirila in Metoda je zavarovala svojčas g. Andreja Široka, šolskega vodja na svoji šoli pri Sv. Jakobu v Trstu za vsoto 4000 K. Leta 1905 je g. Širok umrl in banka „Slavija“ je izplačala družbi zavarovalnino takoj za kar jej vse priznanje in zahvalo.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala „Zaloga čaja in ruma“ (gg. Kovač in Novak v Ljubljani, Rožna ul. 41) že četrto vsoto 55 K, kot prispevek od čaja ki se prodaja družbi v korist. Gg. zalagatelja in rodoljubnim odjemalcem srčna hvala! Družbeni čaj, posebno oni v zlatem ovitku, je izborne kakovosti in tekmuje kvalitativno z najboljšimi drugimi vrstami. Prihajajo pa nam pritožbe, da v nekaterih „narodnih“ trgovinah ne dobiš tega čaja in ne dobiš drugega blaga, ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Te pritožbe so vedno glasnejše iz mesta in z dežele in nekateri zahtevajo, naj pridemo v javnost z imeni teh „rodoljubnih“ trgovcev, za danes ne bomo ustregli tej zahtevi, priporočamo pa, da slovensko občinstvo povsod zahteva družbeno blago in kjer ga nimajo, se gre po isto in če drugo obenem k — sosedovim. Prepričani smo, da bo to pomagalo. V Ljubljani prodaja družbeno blago na Dunajski cesti gosp. Krivic.

Izgubljen. Nekdo je izgubil prejšnji teden dne 27. februarja 20 kronski bankovec od Adamičeve trgovine do kolodvora v Kranju pošten najodritelj naj ga blagovoli izročiti uredništvu „Gorenjca“ v Kranju.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu februarju 1911. je 172 vložilo 47.816 K 77 vin., 151 strank dvignilo 49.713 K 31 v., 7 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 14.500 K. Stanje hranilnih vlog 2.018.913 K 61 vin., stanje hipoteknih posojil 1.571.155 K 72 vin. Denarni promet v mesecu prosincu 1911 187.802 K 23 vin.

Zahtevajte vedno in povsod samo slovensko kolinsko kavino primes, ker je res najboljša.

Svetnik iz Žirov kot slepar na zatoženi klopi.

Včeraj se je vršila pred deželnim sodiščem obravnava kakršne še ni bilo kmalo v Ljubljani. Ne zato, ker je trajala od 9. zjutraj — z opoldanskim presledkom — do 6. večer in je bilo klicanih 41 prič, ampak ker se je tu razvila na eni strani klerikalna hinavščina v celi svoji nagoti na drugi strani pa lahkovernost našega dobrega ljudstva. Onega pa, ki je bil predmet te razprave, imajo klerikalci večinoma zlasti Salezijanci na svoji vesti.

Raznih predrznih in lahkomišelnih sleparij obtožen je bil po celi Kranjsi znani

Maks Gantar, „svetnik“ iz Žirov.

Gantar je 24 let star mal, slaboten, a navihani fant. V svoji mladosti je kljekljal, a ker je kazal toliko

pobožnost, da so ga imeli za malega svetnika, ga je hotela njegova sorodnica — stariši so mu zgodaj pomrli — napraviti za „gospoda“.

Pod poroštvo njegovih sorodnic je dobil pri stari ženici Katri Mravljce najprvo 500 K, kar pa je dobila Mravljce pozneje povrnjeno, ker je fantova teta Neža Kavčič izjavila, da ne bo nič z duhovnim. Pozneje pa je le zopet naprosil isto ženico za 1000 K, češ, da zdaj pa gre res za duhovna študij k Salezijancem. Na to je dobil le 200 K. Bil je res sprejet pri Salezijancih, toda že po preteku 2 mesecev so ga ti izpodbili, ker so izvedeli, da je imel še pred vstopom razmerje z neko žensko doma. Salezijanci so si pridržali 100 K, drugo pa je prišlo zopet v roke pobožne darovalke nazaj. Ponaredil je potem še pismo nekega kaplana, v katerem dozdveni kaplan Pečevnikovski prosi, naj daruje za fanta 2000 K, kajti drugače ni mogoče da bi se fant izstidiral za duhovna. Na ta lim pa se ženica ni vsedla. Kot priča vprašana kako je to, da je takemu sleparju vse vrjela, je odgovorila: Oh ne veste kako je bil strašno pobožen. Svetnik bi moral biti ne samo duhovnik. V Žireh in sploh koder je hodil, so ga imeli navadno za svetnika, tako se je znal hliniti.

Svetnik kot agent, prodajal bogove.

Ko je Maks po slabi izkušnji pri Salezijancih uvidel, da z njegovim duhovnikom ne bo nič in se mu tudi ni izljubilo se oprijeti kakega stalnega poklica, je postal agent. Začel je tržiti z bogovi, s svetimi podobami, s slikami, z gramofoni, fotografijami, urami in sploh z vsem, s čemer je lažje koga opeharil. Zastopal je razne trditve tudi v Ljubljani n. pr. Goldstein, Rasberger, Bajželj, Klein, Krema i. dr. Povsod je napravil kako sleparijo. Ali je blago prepoceni ali predragi prodajal, naročila fingiral i. t. d. Držal se je največ v hribov okrog Žirov ter po Vipavi. Prehodil pa je tudi celo Notranjsko Dolenjsko in Gorenjsko. Iz nebroj slučajev, ki jih obtožnica omenja, navedemo le nekatere značilnejše.

Tvrška Gantar & Žurga.

Trgovca Anton Jelenc v Logatcu je prejel 16. novembra p. l. pismeno naročilo, naj odpošlje na trdko Gantar & Žurga v Sutni pri Kamniku več vrst likerja in grenčice. Naročilo se je v 3 zabojih res odposlalo. Vsled poizvedbe pa se je dognalo, da taka trdkna sploh ne eksistira. Naročilo je bilo oddano v Tomišlju, kjer je orožništvo prišlo na sled sleparju. Gantar — ko se mu je ta sleparija pri razpravi očitala — se je predrzno smejal.

Kako je odpiral trgovino?

Gantar se je več časa držal pri gostilničarju Rutarju v Logu. Ko je postal bolj domač, je Rutarju rekel, da bi rad štacuno odprl, pa nima denarja. Rutar mu je najprvo posodil 50 K. Gantar je rekel, da gre s tem denarjem v Ljubljano, da si naroči blago. Kupil pa je gramofon in ko je drugič prišel k Rutarju, ga je spravil še ob 65 K, potem pa izginil. Štacuno v Rutarjevi gostilni je potem toliko časa odpiral, da so ga zaprti v „štacuno“, kamor spadajo taki sleparji. — Imenitne kupčije je delal s fotografijami. Ljudem se je lagal, da pusti napraviti

iz starih fotografij nove obraze,

oziroma, da jim iz starih fotografij napravi vse, kar hočejo. Če je čevljar na fotografiji raztrgan, napravi se v v drugi fotografiji nov, dajo se premilati stari obrazi, nove frizure, skratka iz starih fotografij se da vse napraviti. In ljudje so mu tudi vse verjeli in vse dobro plačali.

Trgovina poste restante v Ljubljani.

Poskusil je uvesti tudi trgovino s čipkami. Pri Mariji Slabe, čipkarici v Otaležu je naročil pismeno za 100 kron čipka na poste restante v Ljubljani ter pripomnil, da jih bo rabil, ko te dobi, še za več tisoč kron. — Čipkarici se je tako trgovina na poste restante zdela sumljiva in z Gantarjevo trgovino poste restante v Ljubljani ni bilo zopet nič.

Le še en slučaj za slovo. Ker je bil Maks tak svetnik, je pobiral tudi milodare za dobre namene, posebno pa za

Maše in cerkev na Rakovniku.

Za to je bil sicer že enkrat kaznovan, od kar so ga proglasili za svetnika, je postal še drugič „mučenik“ tudi v tem svetem poklicu. Največ kalinov je vjel na prošnjo za

1 krono za zadnji zdihljaj

ki bo z zlatimi črkami napisan v tabernakeljnu v cerkvi v Rakovniku. — Naredimo tudi mi zadnji zdihljaj, ne toliko zaradi navihanega sleparja, ki bo 1 leto v težki ječi zdihloval za svoje svetosti, ampak ta naš zdihljaj naj velja tistemu lahko in praz-

novnemu našemu dobremu ljudstvu, ki slepo zaupa takim svetoholinskim sleparjem. Svetnik iz Žirov pa se ima le zagovorniku dr. Tomišku zahvaliti da je to pot tako poceni ušel še ostrejši kazni.

Kaplana Fröhlicha zakonska „šala“

ali
Hrastarjeva godba na strune in pihala.

(Izvirno poročilo „Jutra“ iz Šmihela pri Novem mestu.)

Še preden je izdal papež — po Vašem brzojavnem poročilu od predpustnega torka — dovoljenje, da se smejo duhovniki vendarle ženiti, se je naš kaplan Fröhlich že poskušal v sladkosti svetega zakona.

Pa vraga, da si ta sveti mož za tak poskus ni izvolil svoje kuharice (najbrže je še nima) ali kakšne druge punce, ampak je ob zvokih njegove „Hrastarjeve godbe na strune in pihala“ skočil čez mejo 6. in 9. božje zapovedi. Sveti mož si je bil izbral ženo iz tistega 7. sv. zakramenta, katerega je baje postavil sam. Kristus, čigar vredni namestnik je, če nihče drugi, gotovo naš kaplan Fröhlich in kateri zakon je pred leti blagoslovil njegov šef, naš župnik, monsignor Peterlin.

Kaplan Fröhlich je na pustno nedeljo dejansko doprinesel dokaz, kako duhovniki sami spoštujejo svetost zakona, sklenjenega po blagoslovih sv. katoških cerkve.

Da nas bodete bolj razumeli, da se bodo od naše duhovske gosposke zaslepljenim vernim bolje oči odprle, moramo našega kaplana zakonsko „šalo“ takole pojasniti.

Pred desetletjem so nekateri idealni za probujo svojega naroda vneti domačini ustanovili prvo Ljudsko knjižnico v Šmihelu. Vi g. urednik sami morate bolje vedeti, kako se je to vršilo, zato Vam prepuščam, da ob priliki sami kaj več poveste o zgodovini te knjižnice. (Se bode zgodilo. Op. ured.) Za naš slučaj je v važno pripomniti, da so klerikalci njim na čelu naš župnik in znani dr. Marinko, po zvijači in s silo ugrabili ono, kar so ustanovniki s težkim trudom nabrali. Od tedaj je postala Ljudska knjižnica neomejena last klerikalnih kimavcev. Toda bog je pravičen. Ravno po 10 letih je župnika kaznoval za to, kar je takrat zagrešil proti ustanovnikom knjižnice. Župnikov kaplan Fröhlich je pustil prirediti za pustno nedeljo „predpustno veselico Ljudske knjižnice“, po priloženem vzporedju. (Ta vzpored je za kaplana in klerikalno knjižnico jako značilen in je v našem uredništvu na vpogled.) Tu omenjamo le to-le: „Med odmori igra polnoštevila slavna Hrastarjeva godba na strune in pihala.“ — „Za one, ki se jim posreči neopaženo priti mimo blagajne, vstopnina prosta.“ Zanimiva pa je koenčna opomba: Onim udeležencem, ki jim je ostalo predpustom vsaj še 40 vinarjev denarja, preskrbi knjižnica po predstavi zastoj pol litra vina če ga plačajo.“

In zdaj pridemo na to, kako je kaplan Fröhlich zakonske sladkosti poskusil.

Po tej predpustni veselici se je napotil kaplan židane volje v gostilno, ki nosi ime zgorej omenjene „slavne godbe na strune in pihala“. Kaplan se je dobro zabaval v družbi starega in novega mežnarja. Ko je bil okrog 10. ponoči vsega dobrega sit, se je po francosko poslovil ter se splazil v spalno sobo zakonske dvojice — ime zaradi nesrečnega moža še znamočimo. Tam je dobil mlado ženo, ki je dotlej, da se ni zagledala v fletnega kaplančka, srečno živela s svojim možem. Zaklenila sta vrata, nato pa sta se šla igrat predpustno zakonsko „šalo“.

kaplan in žena na zakonski postelji

kjer ju ne maramo motiti z nobenim nepotrebnim komentarjem. Zato predidemo rajše k drugemu dejanju ko ju je

mož zalotil v sladkem ob-

jemu. Možu se le čudno zdelo, kako to, da so vrata do njegove spalne sobe zaklenjena in ni bilo najti nikjer njegove žene. Šel je ven k oknu, odmaknil na lahko zagrinjalo ter pogledal v sobo. Kaj je tam zagledal, si lahko vsak sam predstavlja.

Dve priči pri kaplanovi zakonski „šali“.

Ko je ubogi mož prebolel prvi udarec, se je spomnil, da kaplan in njegova žena pri sklepanju tako posvečenega zakona nimata prič. Skočil je po svojega znanca Franca Burgerja in ker je mislil, da je še bolj ako ima dve priči, še po nekega drugega prijatelja. Govori se, da so ti trije videli, kako je kaplan na postelji obje-

mal in poljuboval nezvesto ženo. Šele ko so se vsi triji prepričali kako in kaj, je mož vdrl v sobo in kaj je potem sledilo, je težko uganiti. Eni pravijo, da je mož svetega moža strahovito nabil, drugi govore, da ga je hotel v višku razburjenja ustreliti.

Konec je bil vsekakor ta, da je kaplan bežal v svojo kaplanijo in kot se splošno sodi, v sredo zjutraj neznan kam pobegnil. Župnik mu ni pustil več maševati.

Tako je svirala slavna Hrastarjeva godba na strune in pihala, da je svetega moža zapeljala in pastirja od ovčič po svetu pognala.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Delegacije.

Dunaj, 3. marca. Delegacijsko zasedanje zaključeno že jutri. Najprej pride na vrsto debata o rednem, nato pa o izvanrednem vojnem proračunu. Pričakuje se, da bo tudi ogrska delegacija končala jutri svoje delo.

Budimpešta, 3. marca. Na današnji plenarni seji avstrijske delegacije se je razpravljalo o vojaških dobavah, nakar je bila seja zaključena ob 6. uri zvečer. Prihodnja seja se vrši jutri. Ogrska delegacija je sprejela na podlagi specialne debate proračun v celoti, nakar je bila seja istotako zaključena.

Umor.

Petrograd, 3. marca. Očeta znamenitega ruskega šahista, Tartakoverja so našli s soprogo vred v njegovem stanovanju umorjenega. Tartakover je bil bogat trgovec v Rostoku ob Donu in avstrijski podanik.

Komunalna banka v Pragi.

Praga, 3. marca. „Narodni Listy“ poročajo, da je dobila praška mestna zavarovalnica nalog, naj izdela pravila za ustanovitev komunalne banke. Ta banka bi se pečala samo s praškimi mestnimi zadolžnicami.

Vprašanje nasledstva Gojkovića.

Dunaj, 3. marca. „Slavisches Tagblatt“ poroča iz Belgrada, da vprašanje, kdo bo naslednik srbskega vojnega ministra Gojkovića, še sedaj ni rešeno. Največ upanja ima general Stjepan Stepanović, ki je bil že enkrat vojni minister, a je moral vsled opozicije samostalnih radikalcev demisijski. Odločitev pade v najkrajšem času.

Zarota na Portugalskem.

Lizbona, 2. marca. Tukajšnji listi poročajo, da je prišla portugalska vlada na sled veliki zaroti, ki je bila po inicijativi nekega komiteja v Londonu naperjena proti sedanjim portugalski republiki. Zarotniki so hoteli umoriti sedanjega portugalskega ministrskega predsednika Brago in ostale ministre.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 4 vinarje.

Jupes Culottes

(hlačno krilo)
Čisto mirno, brez vsacega vika in krika prišle so danes direktno iz Pariza v naše malo mesto glasovite „Jupes Culottes“, zaradi katerih je bilo v svetovnih metropolah mnogo boja. Od danes dalje je videti v izloži mojega angleškega skladišča več takih eksemplarov, ki mikajo z vso silo radovednega gledalca.

Poleg tega so dospele zadnje novosti velike množine polietnega oblačila: raglani, redlugota, angleških in francoskih kostumov za dame ter največja izbira najelegantnejših in najfinejših oblik za gospode in otroke.

Priznana nizke cene! Ilustrirani cenik zastoj.

O. Bernatovič, Mestni trg št. 5.

Naročajte izvrstni šentjanski premog!

Po analizi, izvedeni po c. kr. geološkem državnem zavodu na Dunaju potem po dr. A. Plussu, profesorju kemične tehnologije na c. kr. visoki šoli za poljedelstvo na Dunaju in končno po laboratoriju „Združenih mostecko-duhovskih rudarskih revirjev“ ima šentjanski premog 4059—4733 kalorij in 796—1157% pepela in se potemtakem more vzporejati z najboljšim češkim. Cena mu je 2 K 40 h za 100 kilogr.; tedaj nižja, kot cena vsakega drugega premoga.

Kdor je kdaj kuril z njim, ne opusti ga nikdar več.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačuje vnaprej; zunanji inserti v zzzkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

„Mayerjev Konversations Lexikon“, 21 zvezkov, dobro ohranjen, se prodaja za 50 kron. Ravnotam se tudi prodaja „Kienel“ citre in debelo vezana knjiga „Konversations Lexikon“ od leta 1780. Ponudbe A. B., poste restante, Ljubljana, do 10 t. m.

Lepa meblovana soba s posebnim vodom se takoj odda. Cesta na Rudolfovo železnico št. 5. 137/3—1

Singerjev šivalni stroj, dobro ohranjen, se prodaja za 30 K. Vpraša se pri B. Helic, Emonska cesta 2, I. nadst. 133/3—1

Sprejme se otroka v dobro oskrbo. Kje, pove inseratni oddelek „Jutra“. 135/2—1

Dotični gospod, ki je zamenjal v nedeljo v „Unionu“ trd klobuk z modro pologo, se prosi, da istega takoj odda vratarju v Unionu, kjer ga čaka njegov. 136

500 kr. 1 od K 280 naprej v najmodernejših barvah. O. Bernatovič, Mestni trg št. 5. 139/10—1

Izurnjena delavka za pletenje nogavic se sprejme. Kje, pove inseratni oddelek „Jutra“. 129/2—1

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za, na kakršenkoli način narejene dolgove moje žene, Ane Jagodič (rojene Harisch).

V Ljubljani, dne 2. marca 1911.

I. Jagodič, trg. potnik
Privoz št. 5.

Ponatis zanimivega romana

„Otroci papeža“

Je izšel in se dobi pri upravnikištvu „Jutra“ za 3-50 K broširan, za 4-50 K pa elegantno vezan izvod. Najbolje je, ako se istočasno z naročilom pošlje tudi denar, ker s povzetjem poslana knjiga je dražja.

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po K 2— velike K 4. Lasne podlage in vse vrste mrežice. Lasulje, brade, šminke in vse drugo za maskiranje priporočajo po zmernih cenah

S. STRMOLI, brivec in lasničar
Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven čevljarskega mostu.) Izdelovalnica za vsa lasna dela. Cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

A. Feldstein
priporoča svojo
galanterijsko knjigovoznico
na Radeckega cesti šte. 12.

Išče se močan trezen konjski

hlapec

Zaloga piva
Reininghaus, Sp. Šiška.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„Ilustrovani Tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane četrtletno le K 1.80.

Zahtevajte ga povsod! „Naročite ga in inserirajte v njem!“

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Ant. Stiplošek
sobni in dekoracijski
slikar ter pleskar

Ljubljana, Marija Terezija cesta 6

se priporoča p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela ob najmodernejši izvršitvi in po najnižjih cenah.

Sprejema naročila tudi na dezelo.

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Švici.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoj in franko, ako nam v namen razposiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, bolje situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti
L. Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

Vinc. Richterja
pomada za lase

je izdelek, prirejen izključno na temelju znanstvenih in zdravstvenih predpisov. Imenitne posledice se prikažejo takoj po uporabi te pomade: rasti pričnejo lasje in brada. Zabrani izpadanje las in povzroča rast las tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Cena lončku z navodilom 3 K.

„Schampus“, prašek za umivanje glave.

Najboljše učinkujoči pripomoček za snazjenje glave. Cena zavojčka 50 vln.

Vinc. Richter, specializist za gojenje las Dunaj IX. Sobieskygasse.

Zaloga ima A. MOLL, lekarnar, Dunaj I., Tuchlauben 9

Išče se
raznašalec ali raznašalka „Jutra“ za Trst

ki stanuje v bližini južnega kolodvora. Zglasiti se je v tobakarni „Narodnega doma“, Via Gepa.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher , ulica Stadion,	Cechimi , ulica del Istra,
Trevisan , ulica Fontana,	Bruna , ulica del Rivo,
Pipan , ulica Fabra,	Bubnič , ulica Sete Fontane,
Bevk , trg Goldoni,	Gramaticopulo , ul. Bariera,
Vovk , ulica Carduci,	Spöder , ulica Bariera,
Stanič , ulica Molinpiccolo,	Lavrenčič , Vojaški trg.
Sekovar , Vojaški trg,	Benusi , Greta,
Hrast , Poštni trg,	Kichel , Rojan,
Može , ulica Miramar,	Bajc , ulica Gepa,
Magolo , ulica Belvedere,	Luzatto , ulica Aquedotto,
Geršina , Rojan,	Segulin , ulica Industria,
Raunacher , Campomarzio,	Železnik , Sv. Ivan,
Bruna , S. S. Martiri,	Lug , ulica S. Lucia,
Ercigoj , ulica Masimiliana,	Zidar , Sv. M. Magdalena,
Rončelj , ulica S. Marco,	Hreščak , ulica Belvedere.

Ustanovljena leta 1818. Ustanovljena leta 1818.

Pivovarna Mengeš
JULIUS STARE

Zaloga v Ljubljani Metelkova ulica 19.
Telefon št. 248.

priporoča svoje izborno vležano

marčno, dvojno marčno in bavarsko

:: pivo v sodčkih in steklenicah. ::

Izdelovanje igrač
Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,
Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.—
Huzarska „	obstoječa iz čake, prsnega „ 5.—
Planin. lovcev „	oklepa, sablje, patronske „ 5.—
Dragonska „	taške, puške v najfinejši „ 5.—
Ulanska „	izdeljavi „ 5.—
Telesne straže „	„ 6.—

Prekupovalci specialni cenik. Razpošiljatev po povzetju.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani
Prešernova ulica šte. 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebnih za mrliča kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Najnižje cene! Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

TURK in BRATA ROJINA.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond: K 5.000.000. K 450.000.
Stritarjeva ulica šte. 2.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor
pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11

priporoča največjo zalogo krasnih

nagrobni vencev
in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

35%	Naznanilo in priporočilo.	35%
Ceneje kot povsod drugje zaradi prihranitev visoke najemnine. Sveži, kot suhi venci, šopki s trakovi in napisi.	Odlikovano vrtnarstvo in semenska trgovina na debelo in na drobno, edina na Kranjskem strokovno urejena. Naznanjam, da je moj <u>ilustrovani cenik</u> že 37. letnik izšel za leto 1911. in se ga na željo brezplačno dobi. Za obilno naročbo se priporoča z odličnim spoštovanjem	Ceneje kot povsod drugje. Cvetlice v lončkih, palme i. dr. vse zaradi prihranitev visoke najemnine. — jemljite.
35%	ALOIS KORSIKA, Ljubljana, v lastni hiši Bleiweisova cesta št. 1 ali Vrtača.	35%

Cenj. gostom in potujočemu občinstvu

priporočam staroznano
dobro gostilno

kjer točim najboljša naravna vina, več vrst najfinejšega mošta: prosekarja, ljutomerskega i. dr. od veleposestnika grofa Fr. Attems iz Spielfeld (Stajersko).

Izborna domača kuhinja.
Cene najnižje.

Hotel „Lloyd“

sobe za prenočišča
v najlepšem redu po zmerni ceni.

Omnibus k vsakemu vlaku.

Ljubljana
sv. Petra cesta 9 in
Miklošičeva cesta 11,
nasproti hotela „UNION“.

Karol Počivaunik.